

Het due diligence-onderzoek en de rol van de accountant

N.W. Vlaar en Drs. A. Ezinga

Inleiding

Ondernemingen die van plan zijn omvangrijke financiële transacties af te sluiten, zoals fusies, overnames en emissies, laten in toenemende mate een due diligence-onderzoek uitvoeren. Een dergelijk onderzoek richt zich niet alleen op de financiële aspecten van een transactie, maar ook op aspecten van juridische, fiscale, operationele en commerciële aard. Zowel de sterke als de risicovolle kanten van een onderneming worden geanalyseerd, opdat de betrokken partijen zich een gefundeerd oordeel kunnen vormen over de prijs en de overige condities waaronder een transactie zal plaatsvinden. Het onderzoek volgt meestal op het vastleggen van de principeafspraken in een intentieverklaring en vormt zodoende één van de laatste fasen binnen het transactieproces: het proces waarbij de eigendomsverhoudingen van ondernemingen wijzigen. Mede doordat in het nabije verleden enkele overnames in debacles eindigden, staat het due diligence-onderzoek de laatste jaren steeds vaker in de belangstelling. In dit artikel wordt ingegaan op de proceskant van het due diligence-onderzoek en de rol hierbij van de accountant.

Waarom een due diligence-onderzoek?

Een potentiële koper van een onderneming wil de risico's die een overname met zich meebrengt zoveel mogelijk beperken en met een due diligence-onderzoek wordt de slagingskans van een transactie aanzienlijk groter. Uit het onderzoek kan bijvoorbeeld naar voren komen dat het verstandig is om in het overnamecontract garantiebepalingen als balansgaranties, winstgaranties en milieugaranties te laten opnemen. Het wijzigen

van de transactiestructuur kan een deel van het risico afwenden: een activa-passivatransactie geeft, bijvoorbeeld, minder risico's dan een aandelenoverdracht. En bovendien richt een goed gestructureerd due diligence-onderzoek zich vanaf de beginfase op het identificeren van mogelijke dealbreakers: redenen op grond waarvan men zou kunnen besluiten om een voorgenomen acquisitie af te breken.

Een due diligence-onderzoek wordt echter niet alleen uitgevoerd om risico's te signaleren. Het onderzoek is tevens een discolpatiemogelijkheid bij persoonlijke aansprakelijkheid als gevolg van de misbruikwetten. Maar het kan ook worden gebruikt als bewijsstuk bij mogelijke conflicten tussen de verkoper en de koper en als verantwoording jegens aandeelhouders en andere belanghebbenden.

In een aantal gevallen zullen de uitkomsten van het due diligence-onderzoek geen aanleiding vormen om de transactiemodaliteiten te veranderen. In andere gevallen leidt het onderzoek ertoe dat de prijs of de transactiestructuur wordt aangepast of dat er verschillende garanties in het overnamecontract worden opgenomen. Soms zal op grond van de uitkomsten van het onderzoek worden besloten dat de overname geen doorgang vindt.

N.W. Vlaar RA studeerde in 1994 af als registeraccountant. Hij houdt zich voornamelijk bezig met due diligence-onderzoeken, eerst bij ABN AMRO-Corporate Accountants, sinds 1995 bij KPMG Accountants.

Drs. A. Ezinga studeerde bedrijfskunde aan de Rijksuniversiteit Groningen en risicomangement aan de Sorbonne in Parijs. Hij studeerde af op het onderwerp due diligence. Hij is sinds 1996 werkzaam bij KPMG Due Diligence Assistance als consultant.

Inhoud van een due diligence-onderzoek

Aard en diepgang

De aard en diepgang van het due diligence-onderzoek zijn afhankelijk van het soort transactie (emissie, aandelenoverdracht, activa-passivatransactie) en de eisen van de opdrachtgever. Andere belangrijke factoren zijn de uitkomsten van de Quick Scan, het vertrouwen dat de betrokken partijen in elkaar hebben en de tijd die voor het afsluiten van de transactie beschikbaar is.

Deelonderzoeken

Een due diligence-onderzoek kan bestaan uit meerdere deelonderzoeken die ieder een aspect van een onderneming behandelen. Behalve aan het financiële, fiscale en juridische gedeelte valt ook te denken aan de automatisering, het productieproces of aan Personeel en Organisatie. In feite is een due diligence-onderzoek in zijn brede vorm niets anders dan een integrale bedrijfsdoorlichting.

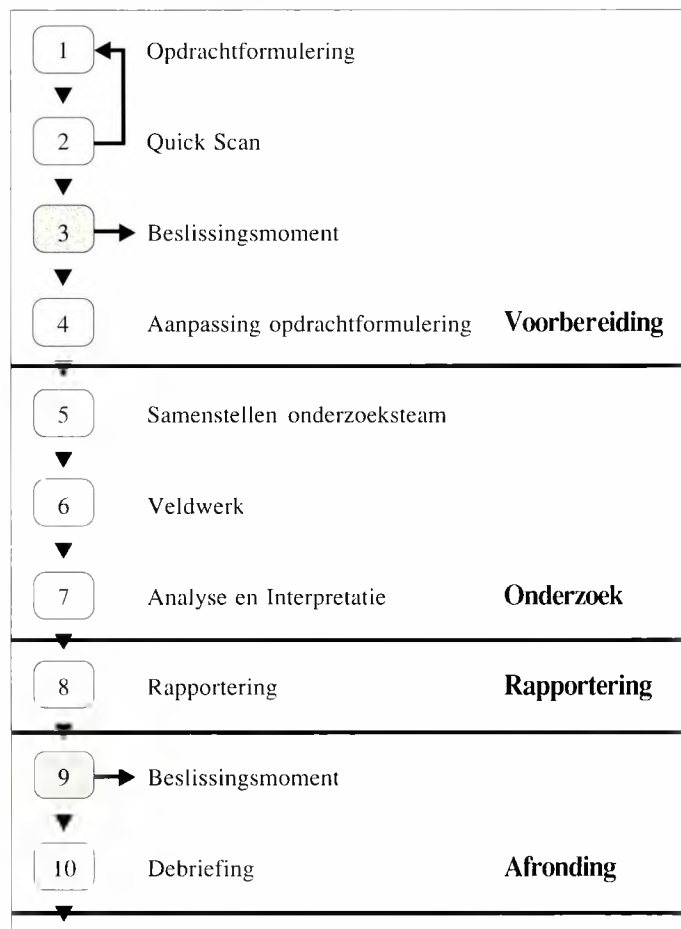
Risicoanalyse

- *Historische risico's* zijn risico's die in het verleden zijn ontstaan. Hierbij kan worden gedacht aan belastingclaims, onvolwaardige debiteuren en milieuproblematiek. Het financiële gedeelte van het onderzoek geldt voornamelijk de balans en resultatenrekening.
- De laatste jaren richt het due diligence-onderzoek zich steeds meer op de *toekomstige risico's*. Hierbij valt een onderscheid te maken in externe, interne en synergie risico's.
- *Externe risico's* zijn risico's in de omgeving van de onderneming. Voorbeelden zijn politieke instabiliteit, een veranderende markt en de relatie met toeleveranciers en afnemers.
- *Interne risico's* hebben te maken met de interne organisatie zoals het productieapparaat en het management.
- *Synergie risico's* houden verband met de beoogde samenwerking tussen twee ondernemingen. Bijvoorbeeld botsende administratieve systemen, verschillende opvattingen van het management en cultuurverschillen.

Het due diligence-onderzoek als proces

Het eigenlijke due diligence-onderzoek vindt plaats nadat de uitgangspunten van de voorgenomen transactie zijn vastgelegd in een intentieverklaring. In tegenstelling tot bij accountantscontrole bestaan er geen algemeen aanvaarde richtlijnen met betrekking tot dit soort onderzoek. Er zijn wel raakvlakken te onderkennen met een beoordelingsopdracht die door een accountant wordt uitgevoerd. Maar in plaats van het controleren van de verstrekte gegevens, wordt bij een due diligence-onderzoek gezocht naar verbanden tussen de financiële, juridische en commerciële gegevens. In principe heeft de accountant een ongelimiteerde toegang tot de gegevens van de onderneming. De due diligence-onderzoeker daarentegen moet de risico's identificeren op basis van de informatie die door de te verkopen onderneming wordt verstrekt. Daarbij kan het zijn dat de verstrekkers van deze informatie een tegengesteld belang hebben, bijvoorbeeld omdat de informatie de hoogte van de koop-/verkoop prijs negatief kan beïnvloeden.

Figuur 1: Het due diligence-onderzoek als proces

Traditioneel is het due diligence-onderzoek onderverdeeld in de volgende fasen: opdrachtformulering, voorbereiding, onderzoek en rapportering. Een dergelijk complex project is gebaat bij een concentrische aanpak, waarbij in een vroeg stadium aan de hand van een Quick Scan onderzoeksgebieden worden gecategoriseerd naar aard en omvang van de potentiële risico's.

Fase 1: Opdrachtformulering en voorbereiding

Tijdens de eerste fase worden de onderzoeksgebieden en de informatiebehoefte bepaald. Iedere situatie is uniek en de uitvoering van het onderzoek moet aan die specifieke situatie worden aangepast. Een kernteam van de overnemende partij, eventueel aangevuld met externe adviseurs, zet een onderzoeksplan op en formuleert de opdracht aan de onderzoekers. Voor een heldere opdrachtformulering (stap 1) is het van belang dat er duidelijkheid wordt verkregen over:

- de aard en de structuur van de transactie;
- de doelstellingen van het onderzoek;
- de overeengekomen werkzaamheden;
- de wijze van rapporteren;
- de verschillende procedures inzake deadlines, benadering van personeel en management, toegang tot informatie, etc.

Nadat de opdrachtvoorwaarden zijn vastgesteld, is het aan te bevelen een Quick Scan uit te voeren (stap 2). Deze Quick Scan, die voornamelijk zal bestaan uit interviews met de leiding en de diverse adviseurs van de onderneming, dient om een eerste indruk te krijgen van de over te nemen onderneming en om te bepalen of een aanpassing van de reikwijdte en diepgang van het onderzoek noodzakelijk is. Bovendien richt een goed gestructureerd due diligence-onderzoek zich al vanaf de Quick Scan op het identificeren van mogelijke 'dealbreakers': redenen op grond waarvan een voorgenomen acquisitie kan worden afgebroken.

Fase 2: Het onderzoek

Nadat aan de hand van de uitkomsten van de Quick Scan is besloten het due diligence-onderzoek te laten uitvoeren (stap 3), kan door een terugkoppeling van de Quick Scan naar de opdrachtformulering de planning van het veldwerk worden aangepast (stap 4). De planning van een due diligence-onderzoek behelst zaken als het formeren van een onderzoeksteam, de beschikbaarheid van documenten en het bepalen van het budget.

De samenstelling van het onderzoeksteam (stap

5) is afhankelijk van de expertise en wensen van de opdrachtgever. Bij een professionele investeerder of onderneming wordt een groot deel van de coördinatie en het onderzoek door de onderneming zelf gedaan. Naast een coördinator of projectmanager zal het team bestaan uit een financieel deskundige, een fiscalist en een jurist. De onderneming onderzoekt meestal zelf de markttechnische aspecten. Afhankelijk van de transactie zullen andere specialisten worden ingeschakeld, zoals een automatiseringsdeskundige, een milieuspecialist of een arbeidspsycholoog. Belangrijke aspecten bij het selecteren van de diverse specialisten zijn:

- branchekennis;
- complexiteit van de onderneming en de transacties;
- ervaring met dergelijke onderzoeken.

De wijze waarop het veldwerk (stap 6) wordt verricht hangt af van de wensen van de opdrachtgever, de specifieke omstandigheden bij de over te nemen onderneming en de aard van de transactie. Zo zijn de beschikbaarheid van informatie en de medewerking van het personeel cruciaal voor een effectieve en efficiënte uitvoering van het onderzoek. Het veldwerk bestaat voornamelijk uit:

- Systematisch interviewen van het management van de over te nemen onderneming.
- Analyseren van de beschikbare informatie en het onderzoeken van samenhang in deze informatie.
- Bespreken van de bevindingen met het management en de adviseurs van de over te nemen onderneming.

Nadat alle gegevens zijn verzameld, kunnen ze worden geanalyseerd (stap 7). Deze analyse bestaat voornamelijk uit het leggen van logische verbanden, het doen van vergelijkingen en het extrapoleren van gegevens. De informatie moet in de juiste context worden geplaatst en de opdrachtgever moet worden begeleid bij de interpretatie ervan. Bij een due diligence-onderzoek is het belangrijk dat de onderzoekers over analytische vaardigheden beschikken, met de opdrachtformulering consistente informatie gebruiken en relevante analysetechnieken kiezen.

Een heldere interpretatie vereist van de onderzoeker kennis van de aard en achtergrond van de onderneming en begrip van de structuur van de transactie en strategie van de opdrachtgever. De interpretatie moet leiden tot:

- een duidelijk beeld van de wijze waarop de over te nemen onderneming in de toekomst zal presteren;

- aanbevelingen aan de opdrachtgever wanneer informatie conflicterend is.

Fase 3: Rapportering

De rapportering gebeurt zowel schriftelijk als mondeling. Daarbij biedt met name de mondelinge presentatie de mogelijkheid om de indrukken van de onderneming weer te geven.

Fase 4: Afronding

Na de presentatie van de bevindingen beslist de opdrachtgever of en, zo ja, in welke vorm de transactie doorgaat (stap 9). Hierna kan het due diligence-onderzoek worden afgerond met een evaluatie met de betrokkenen (stap 10) als voorbereiding op eventuele volgende onderzoeken.

De taakverdeling binnen een due diligence-onderzoek

Bij de taakverdeling binnen een due diligence-onderzoek kan onderscheid worden gemaakt tussen specialisten op deelgebieden enerzijds en coördinatoren anderzijds. Op deelgebieden kan er een beroep worden gedaan op een breed scala aan interne en externe deskundigen (juristen, accountants, consultants, etc.). De coördinatie van het onderzoek is vaak in handen van hetzij een functionaris van de onderneming (hoofd M&A, hoofd interne accountantsdienst of investment manager) of een adviseur van de onderneming (transactie-intermediair, jurist of accountant). Een

dergelijk proces is meestal gecompliceerd door de verscheidenheid van adviseurs, de grote belangen die met een transactie gepaard gaan en de tijdsdruk. Onder coördinatie van een due diligence-onderzoek vallen taken als:

- het definiëren van de onderzoeksgebieden;
- het selecteren van deskundigen;
- het maken van tijdsschema's voor de (tussentijdse) rapportages;
- het bepalen van tijdstippen en locaties van het onderzoek;
- het plannen van interviews met personeel en management;
- het maken van afspraken met externe adviseurs zoals juristen en accountants;
- het afstemmen van de verschillende bevindingen.

De werkverdeling tussen de opdrachtgever en de projectmanager zou er als volgt uit kunnen zien.

Toelichting op figuur 2

Stap 1: De opdrachtgever en de projectmanager formuleren samen de opdracht.

Stap 2: De projectmanager voert een Quick Scan uit en bekijkt of onderzoek naar aanvullende aspecten noodzakelijk is.

Stap 4: De opdrachtgever beslist op basis van de bevindingen of de due diligence wordt voortgezet. In overleg met de projectmanager worden de aard en diepgang van het onderzoek aangepast.

Stap 5: Op basis van de te beoordelen aspecten wordt het werk verdeeld over interne medewerkers en/of externe adviseurs. De projectmanager heeft hierbij een coördinerende rol.

Stap 6 / 7: De projectmanager stuurt de teamleden aan, draagt zorg voor de communicatie met de opdrachtgever en heeft een belangrijke rol in de financiële vertaling van de gesignaleerde risico's.

Stap 8 / 9: In deze fasen adviseert de projectmanager de opdrachtgever over de gevolgen van de gesignaleerde mogelijkheden en risico's. Hij kan bijvoorbeeld adviseren over:

- aanpassingen in de prijs;
- het laten opnemen in het overnamecontract van specifieke garanties en waarborgen;
- vereiste organisatorische aanpassingen;
- het al dan niet laten doorgaan van de transactie.

Figuur 2: Taakverdeling bij due diligence-onderzoeken

	<i>Opdracht- gever</i>	<i>Project- manager</i>	<i>Deel- specialisten</i>
1 Opdrachtformulering	X	X	
2 Quick Scan		X	(X)
3 Beslissingsmoment	X		
4 Aanpassing opdrachtformulering	X	X	
5 Samenstellen onderzoeksteam		X	
6 Veldwerk		X	X
7 Analyse en Interpretatie		X	X
8 Rapporteren		X	(X)
9 Beslissingsmoment	X		
10 Debriefing	X	X	

De rol van de accountant

De rol van de accountant kan tweeledig zijn. Aan de ene kant fungeert hij op basis van zijn expertise als de uitvoerder van het financiële gedeelte van het onderzoek. Aan de andere kant kan de accountant ook een belangrijke rol hebben als coördinator of projectmanager van het onderzoek.

De accountant als financieel deskundige

Het ligt voor de hand om bij een due diligence-onderzoek een accountant te betrekken als financieel deskundige. Traditioneel is het due diligence-onderzoek het speelveld van de accountant. Maar hoewel een financieel due diligence-onderzoek in het verlengde ligt van de werkzaamheden ten behoeve van de controle van de jaarrekening, verschilt een dergelijk onderzoek toch wezenlijk van de traditionele taken van een accountant.

Bij het due diligence-onderzoek is analyse van informatie belangrijker dan verificatie. Fouten bij een controle van de jaarrekening hebben veelal resultaatverschuivingen tot gevolg, maar bij een due diligence-onderzoek kunnen foute interpretaties tot onherstelbare schade voor de opdrachtgever leiden. Ook menselijke belangen en emoties spelen bij een due diligence-onderzoek een belangrijke rol. Een tweede verschil is de dimensie tijd. Bij een controle van de jaarrekening is de scope van het onderzoek voornamelijk gericht op het verleden. Een due diligence-onderzoek richt zich echter voornamelijk op het heden (tussentijdse cijfers en latente verplichtingen) en de toekomst (onderbouwing en representatie van de prognoses): een onderzoek naar het verleden dient slechts als houvast voor het onderzoek naar de toekomst. Een derde verschil vormt de nadruk die wordt gelegd op de analyse van de kwaliteit van de resultaten en de ontwikkelingen van bijvoorbeeld de brutomarges.

Behalve als expert op financieel gebied kan de accountant ook een rol spelen bij de beoordeling van de kwalitatieve aspecten van een onderneming, bijvoorbeeld van het management-informatie-systeem. Met name de rapportering over de wijze waarop de bedrijfsprocessen worden beheerst, kan voor de opdrachtgever zeer informatief zijn.

De accountant als projectmanager

Afhankelijk van de complexiteit en grootschaligheid varieert de doorlooptijd van een due diligence-onderzoek van enkele dagen tot meerdere weken. Hier komt bij dat de tijdsdruk vaak zeer hoog is. Dit wordt veroorzaakt doordat partijen niet zelden een einddatum hebben vastgesteld waarvoor de transactie afgesloten moet zijn. Het is daarom belangrijk dat een opdrachtgever in een vroeg stadium een projectmanager aanwijst die het onderzoek zo efficiënt en effectief mogelijk coördineert. Het aanwijzen van een accountant als projectmanager heeft de volgende voordelen:

- Een externe adviseur zorgt voor een ontlasting van de werkdruk binnen de overnemende organisatie. Deze werkdruk kan gedurende het hele transactieproces zeer hoog zijn.
- De accountant heeft de kennis en de ervaring om het financiële gedeelte van het onderzoek uit te voeren (of uit te laten voeren).
- Er is vaak behoefte aan het kwantificeren van de aangetroffen risico's (milieu, belasting, invloeden op de prognoses). De accountant met zijn financiële achtergrond kan hierbij een belangrijke bijdrage leveren.
- Door zijn expertise en zijn ervaring is de accountant in staat om de bevindingen van andere specialisten te interpreteren en de gevolgen van de bevindingen te vertalen naar bijvoorbeeld prijseffecten en/of garanties.

Het is echter zaak om te beseffen dat er bij het uitvoeren van due diligence-onderzoeken, en zeker bij het coördineren hiervan, voor de accountant een aantal spanningsvelden ontstaan:

- Zoals eerder vermeld verschilt een due diligence-onderzoek van een controle van de jaarrekening. Het is dan ook belangrijk om in de rapportage op te nemen dat er geen accountantscontrole wordt uitgevoerd en dat geen uitspraak wordt gedaan omtrent de getrouwheid van de financiële informatie.
- Tegenover de mededelingsplicht van de verkoper staat de onderzoekplicht van de koper. Uit de jurisprudentie blijkt dat de koper op verklaringen van de verkoper mag afgaan tenzij het eenvoudig te controleren gegevens betreft. Hierbij is natuurlijk de vraag waarvoor een accountant de grens ligt van eenvoudig te controleren gegevens. Daarnaast blijkt uit een recent arrest dat een adviseur zich niet

uitsluitend mag beperken tot de verrichtingen die de opdrachtgever heeft gevraagd, maar ook zelf dient te beoordelen wat van belang is voor de zaak en daarnaar te handelen.

- De beoordeling van de kwalitatieve aspecten van een organisatie, zoals de kwaliteit van het management en de cultuur, is voor een groot deel gebaseerd op het subjectieve oordeel van de adviseur. Dit subjectieve oordeel, dat vaak zwaar weegt voor de opdrachtgever, vormt een groot risico voor de adviseur. Door jarenlange ervaring en een goede samenwerking met de opdrachtgever kunnen de risico's voor zowel de opdrachtgever als de accountant echter worden geminimaliseerd.

Aansprakelijkheidsproblematiek bij due diligence-onderzoeken

Zijdelings is hiervoor de aansprakelijkheid van de adviseur c.q. accountant aan de orde geweest. Binnen de advieswereld is niet zonder reden de (beroeps)aansprakelijkheid de laatste jaren in grote belangstelling gekomen. Over aansprakelijkheid van de adviseur bij due diligence-onderzoeken is niet veel bekend. Wel kunnen echter een aantal algemene opmerkingen gemaakt worden.

Belangrijk is allereerst te beseffen dat bij achteraf gevonden gebreken de koper zich in eerste instantie dient te richten tot de verkoper. Maar als de verkoper niet aansprakelijk blijkt of geen verhaal biedt dan bestaat de mogelijkheid dat de koper zich zal richten tot zijn adviseur. Of de adviseur aansprakelijk is hangt in de eerste plaats af van hetgeen in de overeenkomst tussen adviseur en opdrachtgever staat. Een dergelijke overeenkomst tot opdracht vermeldt welke werkzaamheden wel en welke niet zullen worden verricht. Maar de overeenkomst is niet allesbepalend nu, zoals eerder gememoreerd, de adviseur ook een zelfstandige onderzoeksplicht heeft. Overigens neemt men wel aan dat deze onderzoeksplicht zich beperkt tot het overeengekomen werkgebied maar dat binnen dit werkgebied de adviseur zich moet richten op alle zaken die voor het onderzoek van nut kunnen zijn.

Het is niet gemakkelijk bij fouten of omissies in het due diligence-rapport de adviseur aan te spreken. Want hoever - zelfstandige onderzoeksplicht - moest de adviseur gaan bij zijn onderzoek? Indien de opdrachtgever schade lijdt, is deze

wel het gevolg van de fout of omissie in het rapport en had de koper bij juiste en volledige vermelding de koop niet of onder andere voorwaarden gesloten? Indien de vordering niet verhaalbaar is op de verkoper is het de vraag of deze voor risico van de adviseur moet komen. Hierbij zal mede gelet worden op het criterium van beroepsaansprakelijkheid dat bepaalt dat de beroepsbeoefenaar de zorgvuldigheid van een 'redelijk handelend en redelijk bekwaam vakgenoot' moet betrachten.

Een algemene maatregel om de aansprakelijkheid te beperken zijn exoneratie- en/of vrijwaring Clausules. Door middel van dergelijke bedingen in de overeenkomst sluit de opdrachtnemer aansprakelijkheid bij voorbaat uit of beperkt deze tot een bepaald bedrag (vaak een bedrag dat een veelvoud is van het honorarium). Hoewel dit niet in alle gevallen een oplossing biedt (het kan namelijk niet bij grove schuld of opzet) heeft het gebruik van deze Clausules een grote vlucht genomen. Om het gebruik van aansprakelijkheidsbeperkende Clausules te reguleren zijn onlangs in samenspraak met de grote accountantsorganisaties algemene voorwaarden opgesteld waarvan de bewuste Clausules onderdeel vormen. Deze Clausules zullen onderdeel zijn van een overeenkomst tot opdracht welke de adviseur aan de opdrachtgever toestuurt.

Conclusie

De laatste jaren heeft het due diligence-onderzoek zich meer en meer ontwikkeld van een boekenonderzoek tot een integrale bedrijfsdoorlichting. Hierbij kan de accountant, traditioneel verantwoordelijk voor het boekenonderzoek, behalve als financieel deskundige ook een belangrijke rol spelen als projectmanager. In deze hoedanigheid kan hij zorg dragen voor een grondige analyse en aansturing van het projectteam. Voor een goede uitvoering van de onderzoeken is specifieke ervaring en deskundigheid met overnameprocessen van belang. Hierin gespecialiseerde accountants kunnen toegevoegde waarde bieden aan de opdrachtgever en trachten de risico's, die inherent zijn aan dergelijke onderzoeken, zover als mogelijk te beheersen.

LITERATUUR

- Bremen, M. van, (1995), 'De onderzoeks- en mededelingsplicht bij overnames', in *F&O*, nr. 7/8.
- Ezinga, A. en A.M. Schouten, (1996), 'Het Due Diligence Onderzoek; het venijn in de staart van het overnameproces', in *Familiebedrijf Special Bedrijfsoverdracht '96*. HR 22 december 1995, NJ 1996, 300 (Hoog Catharijne).
- Schenk, E.J.J., (1994), *Fusies: omvang, reikwijdte en trends; een internationale inventarisatie*, in *Fusies en Acquisities*, Stenfert Kroese, Houten.
- Ezinga, A., (1996), *Due diligence: verder kijken dan de balans lang is*, Ongepubliceerd.
- Lodder, A.N. en I.E.G. Seitz, (1996), 'Het due diligence-onderzoek: de koper wil financieel, fiscaal, juridisch en milieutechnisch alles weten'. In *F&O*, nr. 4.
- Nijs Bik, W.W. de, (1996), '(Due) Diligence', in *TVVS*, nr. 96/8.
- Slagter, W.J. en B. Wessels, (1995), *Risicobeheersing, Preadviezen van de Nederlandse Vereniging van Ondernemingsrechtadviseurs*, Law & Practise Publishers, Deventer.
- Wijngaarden, J.H. van, (1996), *De overnamebegeleiding, Due diligence en advisering*, Kluwer Bedrijfswetenschappen.